

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

زبان فارسی (۲)

سال دوم آموزش متوسطه

نظری - فنی و حرفه ای - کارداشت

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر برنامه‌ریزی و تألیف کتاب‌های درسی

نام کتاب : زبان فارسی (۲) - ۲۰/۲

مؤلفان : دکتر علی محمد حق‌شناس، احمد سعیدی (گیلانی)، دکتر تقی وحیدیان کامیار، دکتر حسین داوودی، دکتر حسن ذوق‌القاری،

دکتر محمد رضا سنگری، غلام رضا عمرانی، دکتر حسین قاسم‌پور مقدم و سید‌اکبر میر جعفری

آماده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزیع : اداره کل چاپ و توزیع کتاب‌های درسی

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن: ۸۸۳۱۱۶۱-۹، دورنگار: ۹۲۶۶-۸۸۲۰، کدپستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وبسایت: www.chap.sch.ir

خوشنویس خط تحریری : سید‌مصطفی کشفی

صفحه‌آرا : معصومه چهره‌آرا ضیابری

طراح جلد : طاهره حسن‌زاده

ناشر: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارو بخش)

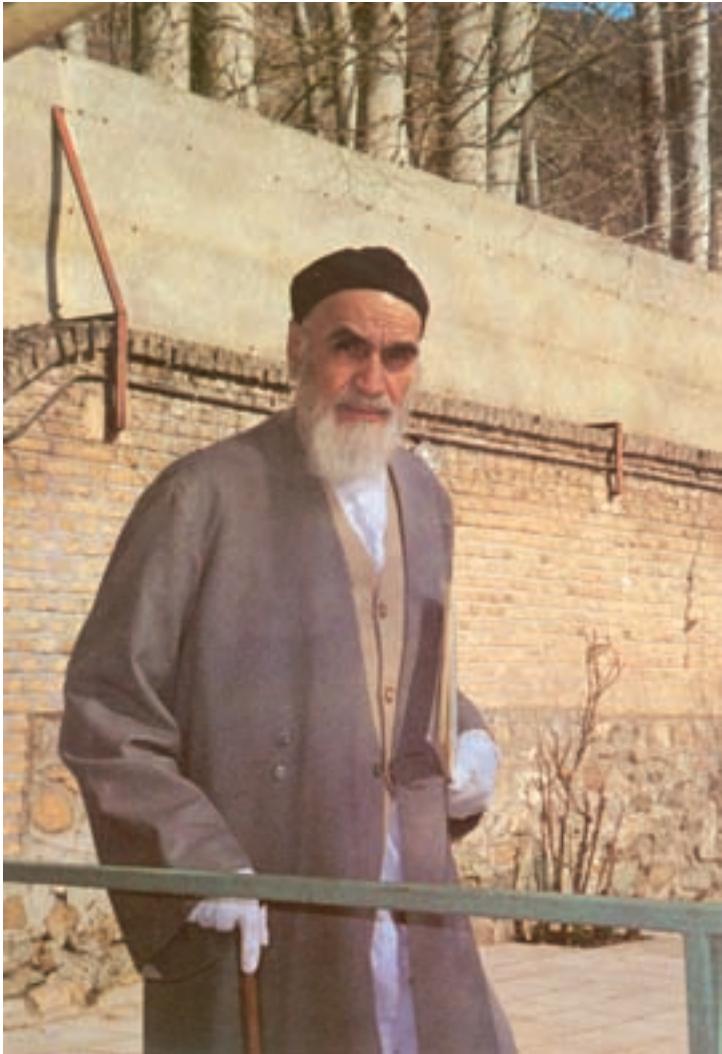
تلفن: ۵-۴۴۹۸۵۱۶۱، دورنگار: ۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹

چاپخانه: شرکت افست «سهامی عالم»

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ پانزدهم ۱۳۹۱

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۰۳۳۲-۰۵۶۴-۰۳۳۲-۰ ISBN 964-05-0332-0

اهمیّت انتشارات، مثل اهمیّت خون‌هایی است که در جبهه‌ها ریخته می‌شود، و «مداد‌العلماء أَفْضُلُ مِنْ دِمَاءِ الشُّهُدَا». دماء شهداً اگرچه بسیار ارزشمند و سازنده است، لکن قلم‌ها بیشتر می‌توانند سازنده باشند و اصولاً شهداً را قلم‌ها می‌سازند و قلم‌ها هستند که شهید پرورند.

امام خمینی (ره)

فهرست

مقدمه			
درس اوّل: زبان و گفتار			درس شانزدهم: گروه اسمی (۱)
بیاموزیم	۳		درس هفدهم: روش تحقیق (۲)
درس دوم: جمله			درس هجدهم: گروه اسمی (۲)
بیاموزیم	۷		درس سوم: ویرایش
درس چهارم: جمله و اجزای آن			درس نوزدهم: مرجع‌شناسی
درس پنجم: انواع نوشته			درس بیستم: گروه اسمی (۳)
درس ششم: خط و نوشتار			درس هفتم: بایدها و نبایدهای املایی (۱)
درس هشتم: گروه فعلی و ویژگی‌های آن			درس بیست و یکم: گزینش‌های املایی (۱)
درس نهم: طرح نوشته – مواد لازم نوشته			درس بیست و یکم: گزینش‌های املایی (۲)
درس دهم: ویژگی‌های فعل			درس بیست و دوم: مقاله‌نویسی (۱)
درس یازدهم: عنوان، شروع و پایان نوشته			درس بیست و سوم: گروه قیدی
درس دوازدهم: ساختمان فعل			درس بیست و سیم: نظام دستوری زبان
درس یازدهم: ساخت واژه (ساخت واژه)			درس بیست و چهارم: ساخت واژه
درس بیست و پنجم: مقاله‌نویسی (۲)			درس بیست و چهارم: ساخت واژه
درس بیست و ششم: گزینش‌های املایی (۲)			درس بیست و سیزدهم: بایدها و نبایدهای املایی (۲)
درس بیست و هفتم: جمله‌ی مرکب			درس چهاردهم: روش تحقیق (۱)
درس چهاردهم: روش تحقیق (۱)			درس بیست و هشتادم: گزارش‌نویسی
درس پانزدهم: نظام آوازی زبان			درس پانزدهم: فهرست منابع و مأخذ
بیاموزیم	۸۸		

مقدمه

زبان فارسي يکی از چند زيان ارجمندي است که از گذشته های بسيار دور، آثار مكتوب گران قدری از آن بر جاي مانده که در بردارنده ارزش های والاي انساني است. اين زيان، قرن های متواتي، زيان رسمي و فرهنگي بخش وسعي از جهان، از آسيای ميانه تا آسيای صغير و بين الاهرين و تمام شبه قاره هندوستان بوده است و نه تنها ايرانيان علاقه مند بلکه بسياري از غير ايرانيان، با شوق و شور اين زيان را فراگرفته، بدان شعر سروده و كتاب نوشته اند. زيان فارسي، حافظ وحدت قوم ايراني و به تعبيير دقيق و زيبا مقام معظم رهبری، رمز هويت مللي ماست.

مهم تر از همه اين که ادبیات ايران – که در جهان مقامي بس شامخ دارد و مایه فخر و مبارفات و سرفرازی و سربيلندي ماست – به اين زيان سروده و نوشته شده است. پس بر ماست که زيان فارسي را گرامي بداريم و آن را خوب بشناسيم و بشناسانيم.

براساس طرح مصوب برنامه‌ي درسي زيان و ادبیات فارسي، برای تسهيل آموزش هر يك از اين دو مقوله «زيان» و «ادبیات» – محتواي کتاب‌های فارسي اين دوره در قالب دو کتاب «زيان فارسي» و «ادبیات فارسي» تهيه و تنظيم شده است. البته اين مرزبندی به معني جدابي زيان از ادبیات نخواهد بود؛ زيرا گستشن و جدا کردن اين دو عملاً ممکن نیست اما برای آن که محدوده‌ي نسبی اين دو در آموزش مشخص شود، رویکردي جداگانه برای هريک بايسته به نظر مي‌رسيد. تقويت و به کارگيري مهارت‌های زيانی موجب توفيق در فراگيری ساير علوم و معارف از جمله ادبیات خواهد بود و تعميق و گسترش ادبیات نيز موجب باروری زيان مي‌گردد.

براساس تلفيقی بودن روش برنامه‌ريزي درسي سعى شده است مهارت‌های زيانی، قواعد شناخت زيان فارسي و کاربرد درست آن، به گونه‌اي درهم تنيده ارائه و نيز ارزش يابي شود. مباحث درهم تنيده کتاب، در چهار حوزه زيان‌شناسي، دستور، نگارش و املا تهيه شده است که ساختار هر يك به تفكيك، در قالب نكاتي اساسی يادآوري مي‌شود. البته اين تفكيك برای روشن شدن مباحث است و ضرورت دارد در آموزش اين کتاب همه مطالب با هم دиде شود. به همين سبب، خودآزمایي هر درس نيز در هم تنيده تنظيم شده است.

الف) زيان‌شناسي

برای اين که دانش آموزان با مباحثي ديگر از علم زيان‌شناسي – غير از آن‌چه سال اول گفته شد – آشنایي مختصری پيدا کنند، در هر سال، چند درس برای اين منظور درنظر گرفته شده است. اين مباحث ضمن اين که درک عميق و درستی از زيان به دانش آموز مي‌دهد و او را با مقوله‌ي زيان آشنا می‌سازد، به طور غير مستقيم در فهم دستور نيز باريگر است. آموزش همزمان سه زيان فارسي، عربي و انگليسى نيز ايجاب مي‌کند چنان بحثي مطرح شود. طرح اين مباحث سيرى منطقى، مناسب و متناسب دارد.

ب) دستور زيان فارسي

کوشش شده است که دستور زيان دوره‌ي دبيرستان، بر مبنای نظریه‌ي علمي ساخت‌گرایي نوشته شود و در حد امكان دستور سنتي نيز مد نظر قرار گيرد. در تدوين بخش دستور نکات زير مورد نظر بوده است.

۱) کتاب حاضر، توصیف فارسی نوشتاری امروز در کتاب‌های درسی است؛ نه فارسی گفتاری، نه عامیانه، نه شعر و نه فارسی روزگار گذشته (در کتاب ادبیات فارسی، ذیل متون به ویژگی‌ها و تفاوت‌های فارسی گذشته با فارسی آمروز اشاره خواهد شد).

۲) علم، به توصیف واقعیّات می‌پردازد، در زبان نیز هرچه واقعیّت دارد – البته واقعیّت فراگیر نه موردنی و استثنایی – در توصیف مورد نظر است. گرچه با گذشته‌ی زبان و سلیقه‌ی شخصی و زیبایی‌شناسی و حتی منطق، مغایرت داشته باشد؛ برای مثال، چون در فارسی نوشتاری تحصیل کرده‌های امروز، «وجه و صفاتی» رایج است، این کاربرد غلط نیست. همین‌طور کاربرد «می‌باید رفت» و «باید رفت» و «بایست برود» به جای یک‌دیگر. پس هرچه در فارسی نوشتاری کتاب‌های درسی واقعیّت دارد، درست است و در این دستور، چیزی که واقعیّت زبانی ندارد تجویز نمی‌شود.

۳) در دستور ساختاری، توصیف براساس ساخت و صورت است؛ مثلاً در تعریف فعل به جای این که بگوییم: «فعل کلمه‌ای است که بر انجام کاری یا روی دادن و پذیرفتن حالتی در زمان دلالت کند» گفته می‌شود؛ «فعل کلمه‌ای است که دارای شناسه باشد.» و در تعریف مفعول به جای گفتن «کلمه‌ای است که فعل بر آن واقع شود» گفته می‌شود: «آن گروه اسمی که بعد از آن نشانه‌ی «را» باید یا بتوان بعد از آن «را» افزود، مفعول است.» و نیز «اسم، کلمه‌ای است که بتوان آن را جمع بست یا پیش از آن، واژه‌های «این» و «آن» را افزود یا یکی از نقش‌های نهادی، مفعولی و... را بپردازد.»

۴) در آموزش دستور، اساس کار بر این است که در هر سال، یک دوره دستور فارسی تدریس شود. به این ترتیب، مطالب دستوری سال دوم در ادامه‌ی سال اول آمده و در سال سوم، این مطالب تکمیل خواهد شد.

۵) موارد نگفته در هر بحث، فراوان است و جای بسیاری مطالب، خالی. انتخاب این روش آگاهانه بوده و مناسب با توان دانش‌آموز درنظر گرفته شده است؛ بنابراین، تقاضا می‌شود همکاران گرامی از تدریس مطالب خارج از کتاب – هر چند سودمند به نظر آید – و هم‌چنین از تعریف‌های معنایی خودداری فرمایند.

۶) کوشش شده است که قواعد دستوری هرچه ساده‌تر نوشته شود و از اطناب بیهوده جداً پرهیز گردد و تا حد امکان از اصطلاحات دستور سنتی به دلیل انس‌بیشتر همکاران و مدرسان محترم استفاده شود. مگر در موارد ناگزیر که اصطلاحی با معنی گسترده‌تر یا جدیدتری به کار رفته با این که اصطلاح برای داشت آموزان آشناتر بوده است.

۷) به قواعد فعل زبان بیشتر توجه شده است؛ مثل کاربرد «ی» نسبت که با استفاده از آن، از هر اسمی می‌توان، صفت ساخت. برخلاف «گان» که تنها چند کلمه با آن ساخته می‌شود یا پسوندهای «ین» و «ینه» که امروز دیگر چندان فعل نیست.

۸) تمرین‌های کتاب به گونه‌ای است که دانش‌آموز تنها با فراگرفتن عمیق و دقیق درس می‌تواند بدان‌ها پاسخ مناسب بدهد و از طرفی، انجام تمرین نیز به یادگیری اساسی درس کمک می‌کند. با درنظر گرفتن این تأثیر متقابل، درس و تمرین هر دو اهمیّت دارند و شایسته است به شیوه‌ای در خور، به هر دو توجه کافی مبدول شود.

۹) روش این کتاب حرکت از ساده به پیشرفت‌هاست و غالباً بخش‌ها به منزله‌ی پیش‌نیازی برای

بخش‌های بعدی است؛ بنابراین، اگر در یادگیری بخش‌های نخست کتاب توجه کافی مبذول گردد، در پایان کار، نتیجه مطلوب خواهد بود.

پ) بخش نگارش

درس‌های نگارش زبان فارسی طبق مصوبات کمیسیون نگارش شورای برنامه‌ریزی و در ادامه و تکمیل دروس نگارشی دوره‌ی راهنمایی با توجه به نکات زیر تهیه و تنظیم شده است.

۱) درس‌ها عمدتاً به شیوه‌ی استقرایی و به کمک تحلیل نمونه‌ها و استفاده از شیوه‌ی مقایسه نگاشته شده است.

۲) به جنبه‌های کاربردی و عملی و تقویت مهارت‌های نگارشی توجه شده است.

۳) در این شیوه فرسته‌های مناسب برای فعالیت‌های یاددهی و یادگیری فراهم آمده است.

۴) مطلب با تکیه بر آموخته‌های قبلی و از ساده به پیشرفته تنظیم شده است.

۵) در بخش تمرین و نگارش، فرسته‌های بازآموزی و کاربردی فراوانی پیش‌بینی شده است.

۶) تمرین‌ها ناظر به سطوح مختلف یادگیری است.

۷) از شیوه‌ی ارزش‌یابی تکوینی در درس‌ها استفاده شده است.

۸) در میان دروس از نمونه‌های نظر امروز به عنوان شاهد مثال و نیز به قصد ارائه نمونه‌های فارسی معیار – که با مسائل آموزشی مرتبط است – استفاده شده و مفاهیمی از مسائل نگارشی به طور غیر مستقیم آموزش داده شده است.

۹) نکته‌های نگارشی با عنوان «بیاموزیم» در درس‌ها آمده است.

ت) املا

یکی از اهداف برنامه‌ی درسی زبان و ادبیات فارسی، آشنایی دانش‌آموزان با شیوه‌ها و قواعد درست نوشتن، ایجاد مهارت در کاربرد صحیح کلمات و زیانویسی، تندنویسی و درست‌نویسی است.

برای تحقق این هدف مهم، به طور مشخص در هر سال، چهار درس املا درنظر گرفته شده است که ضمن آموزش چند نکته‌ی املایی و بحث و گفت‌وگو درباره‌ی آن‌ها، از دروس تعیین شده از کتاب ادبیات فارسی ۲ – به صورت عین متن و نیز گروه کلمه‌ی آن‌ها – املای تقریری گفته می‌شود. علاوه

بر این، در درس‌ها نیز نکته‌ی املایی با عنوان «بیاموزیم» گنجانیده شده است تا دانش‌آموزان به تدریج با قواعد نظری درست نویسی آشنا شوند. کلیه‌ی «بیاموزیم»‌ها به خط تحریری چاپ شده تا دانش‌آموزان

ضمن آشنایی با نمونه‌های عملی، مهارت به کارگیری خط تحریری را نیز کسب کنند.

توصیه‌هایی برای آموزش و ارزش‌یابی درس زبان فارسی ۲

۱) درس‌ها به ترتیب شماره تدریس شود. ممکن است بعضی همکاران درس‌های نگارشی با دستوری را یکجا و بدون توجه به نظم کتاب تدریس کنند. این کار از کلی نگری دانش‌آموز به زبان فارسی می‌کاهد و باعث پراکندگی و کندی دریافت او می‌شود.

۲) به دلیل ماهیّت مهارتی و کاربردی این درس‌ها، تکرار و تمرین و توالی در آن‌ها رعایت

شود. دیبران محترم با مراقبت در حسن انجام تمرین‌های نمونه‌ی کتاب و نمونه‌های مشابه، مهارت‌های آموزش داده شده را در دانش‌آموز تقویت کنند. تمرین‌های کتاب به‌گونه‌ای است که دانش‌آموز تنها با فراگرفتن عمیق و دقیق درس می‌تواند به آن‌ها پاسخ گوید. تکیه بر این تمرین‌ها در فراغیری مهارت‌های زبانی تأثیر به‌سزایی خواهد داشت.

۳) املا با خط تحریری نوشته شود.

۴) متن املا از دو بخش تشکیل می‌شود : بخش اول، چند بند (پاراگراف) از دروس منتشر بر مبنای یک چهارم تعیین شده از کتاب ادبیات فارسی ۲ : بخش دوم، حدّاً کثر ده گروه کلمه. در پایان هر درس املا، گروه کلمه‌ی درس‌های تدریس شده‌ی هر دو کتاب استخراج و تنظیم شده است. نظر به این که درست‌نویسی کلمات و ترکیبات تازه‌ی کلیه‌ی کتاب‌های درسی در هر پایه‌ی تحصیلی – نه تنها فارسی – هدف درس املاست، لازم است از دانش‌آموزان خواسته شود کل کتاب‌های پایه را با چنین هدفی مطالعه کنند. ارزش‌یابی از بخش دوم املا به کمک گروه کلمه کلمه عملی خواهد بود. مقدار متن پیشنهادی برای املا در مجموع حدود بیست سطر چایی مناسب به نظر می‌رسد.

۵) دیبران محترم در تدریس این کتاب از شیوه‌های رایج و گوناگون تدریس استفاده کنند تا جریان یاددهی و یادگیری با سهولت بیشتری انجام شود. ضمن این که آموزش هر یک از مهارت‌های گوناگون این کتاب، روشنی خاص و معین را می‌طلبد.

۶) لازم است در تدریس کتاب، بیشترین سهم به دانش‌آموزان اختصاص یابد و تا جایی که ممکن است معلم نقش راهنمای را بر عهده داشته باشد. فعال بودن دانش‌آموزان در امر یادگیری، به ویژه در کسب مهارت‌های اساسی از رویکردهای تعلیم و تربیت کنونی است. عدم توجه به این مهم موجب ضعف و نارسانی در کسب مهارت‌های زبانی خواهد شد.

۷) به دلیل روش خاص ارائه‌ی دستور زبان، ممکن است احساس شود در هر بخش موارد دستوری به طور کامل گفته نشده است. این کار طی سه سال انجام خواهد شد؛ بنابراین، توصیه می‌شود مباحث دستوری به همان اندازه که در کتاب آمده است مطرح شود نه بیشتر از آن. مباحث دستوری به ترتیج در سال‌های بعد گسترش خواهد یافت.

۸) هر درس در یک جلسه تدریس و تمرین گردد. از فرصت هیچ درسی برای درس دیگر استفاده نشود. به دلیل مهم بودن همه‌ی مهارت‌های زبانی مطرح شده در کتاب، هیچ درسی با ماده‌ای نباید تحت الشعاع موضوع دیگر قرار گیرد.

تازه‌ترین تغییرات و اصلاحات در سال ۱۳۸۹ بر پایه‌ی نشستهای کار گروه تخصصی مؤلفان و دیبران و نیز براساس نظرات و پیشنهادهای صاحب نظران و دیبران سراسر کشور، صورت گرفته است.